

НЕДЕЉА 18. ПО ДУХОВИМА

12/29. окт.

Глас 1. На Јутр. Јеванђ. васк. 7. (Јн. 20,1-10). На Лит. ап. 188. (2. Кор. 9,6-11); Јеванђ. Лк. зч. 17. (5,1-11).

7. Васкрсно Јеванђеље, које слушамо на бденију у суботу, подсећа нас на догађаје пред празним гробом Распетог Исуса, рано у недељу, у васкрсени дан. На вести, да Марија не нађе у Гробу Тела Учитељева, отрчаше и Петар и Јован гробу и видеше само **"покрове где леже"** а убрбус са Исусове главе **"посебно савијен на једном месџу"**. Оставивши Марију вратисе се дому не разумевајући догађај, незнајући да Он треба да васкрсне из мртвих.

Из 9. главе 2. Посланице Коринћанима св. ап. Павла, на данашњој литургији слушамо о добротинствима. Светима, ап. Павле назива чланове литургијске заједнице, верне. Добротинство је, према њему, суштински, христовски однос унутар заједнице светих литургијског сабрања. Тај однос ће бити у онолико мери исправан колико свако од нас осети да добро дело које чини осећа као благослов Божији. Апостол нас учи да **"ко шкрипо сеје, шкрипо ће и жњети, а ко са благословом сеје са благословом ће и жњети"**. Свако ће жњети оно што је посејао. Од нас у сабрању Цркве се очекује да поред помоћи и сејемо јеванђељске врлине и гајимо јеванђељски однос, јер тако отварамо пут у другачији, бољи живот. Потребно је да се благодат Божија усели у срце наше. На нашу искрену веру, наду и љубав Бог ће узвратити изобилном благодаћу и сваком радошћу.

На св. Литургији ове недеље слушамо причу о чудесном риболову и позиву тројици рибара да крену за Господом. Тражећи место са кога може да Га окупљени народ чује, Господ примети две лађе где стоје крај обале. Ушавши у једну од њих проповедаше народу, а када престаде рече Симону касније Петру да баца мреже. Иако уморни од рибарења без успеха, рибари бацисе мреже на реч Његову и ухвати се мноштво риба. Запрелашћени рибари падоше на колена пред Исусовим чудом, а то беху поред Симона и Јаков и Јован Заведјејев синови. Христос их позва да пођу за Њим и буду сведоци-апостоли Његове проповеди. Запањени овим чудом, остависе ови прости рибари своје лађе и мреже и кренуше за Господом. И ми данас, у свом маловерју незрели истини Божијој, често тражимо чуда као гарант за нашу веру забрављајући да је преображај наш и вера у оно што се не види највеће чудо које нас уводи у Царство Божије. Попут ових рибара које Господ обдари благодаћу те исповедисе искрену веру, тако и ми, уколико следимо позив Његов, удостојићемо се благодати Његове.

ПОКРОВ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

14/1. октобар

На јутрењу Јеван. Лк. 1,39-49. На Лит. из Ап. Јеврејима 9,1-7; Јеванђ. Лк. 10,38-42; 11,27-28.

Овај празник је установљен у спомен виђења св. Андреја Јуродивог и његовог ученика Епифанија. Они су 911. г. за време свеноћног бденија у Цариграду видели Пресвету Богородицу у ваздуху окружену анђелима, пророцима, апостолима и мученицима како покрива својим омофором хришћане и моли се за цео свет. Постоји посебна служба Покрову Пресвете Богородице. У нашем граду овај дан светкује храм посвећен Покрову Пресвете Богородице који се налази у Кајмакчаланској улици на Звездари.

НЕДЕЉА 19. ПО ДУХОВИМА

19/6. окт.

Глас 2. На Јутр. Јеванђ. васк. 8. (Јн. 20,11-18). На Лит. ап. 194. (2. Кор. 11,31-12,9); Јеванђ. Лк. зч. 26. (6,31-36).

У суботу на бденију уочи недељне литургије, слушамо из 8. Васкрсног Јеванђеља (по Јовану 20, 11-18) о сусрету Марије Магдалене са Васкрелим Господом. Она је остала код Спаситељевог гроба када су апостоли откривши да нема тела Господњег отишли. Прво јављање Васкрелог Господа заслужила је Марија искреношћу своје љубави и вере, спремношћу да следи Господа и у непознато, вером и саосећајношћу. Није случајно да је баш жена изабрана да јој се првој јави Васкрсли Господ јер је женама од Бога даровано да посебном осећајношћу и саосећајношћу могу да споје небеско са земаљским. Мада Га Марија не препознаде, Он јој повери задатак да благовести о том сусрету.

На самој св. Литургију у недељу ујутро, из Апостола, читач нам преноси поуку ап. Павла Коринћанима да нам није корисно хвалити се нашим људским делима **"јер ћу доћи на виђења и открићења Господња"**, тамо где је суд праведни и истинит, а да се не бисмо гордили **"делима великим својим"** даје нам се **"жлауц у шијело, анђео сајанин, да ми њакосиш да се не њносим"**. Јер сила се Божија у немоћи исказује а не у гордост и ривалству са творевином Божијом.

А надаље из Јеванђеља по Луки слушамо: **"И како хоћеш да вам чине људи, чиниш и ви њако њима"**. Дарујмо љубав и помоћ не тражећи да нам се врати, не тргујући љубављу и другим даровима Божјим јер само тако постаћемо синови Божији и **"и лаиша ће вам биши велика"**.

СВЕТИ МУЧЕНИЦИ СЕРГИЈЕ И ВАКХО – СРЂЕВАН

20/7. октоба

Родом су из Рима и били су војни достојанственици на двору цара Максимијана, који су, због одбијања да присуствују чину приношења жртава паганском богу Јупитеру, мишени части и послати на мучење у Антиохију. Вахх је скончао на мукама у Варвалису, а Сергије је, обуен у гвоздене опанке са ексерима изнутра, одведен у Сирију и тамо је после мучења посечен мачем 303. године. Њихова света успомена се изузетно брзо ширила и многи храмови, у славу Божију, именовани су по овим светима. Пустињски номади су их поштовали као своје заштитнике.

НЕДЕЉА 20. ПО ДУХОВИМА – Св. отаца 7. Васељенског сабора

26/13. окт.

Глас 3. На Јутр. Јев. васк. 9. (Јн. 20,19-31). На Лит. ап. 200. (Гал. 1,11-19) и 334. (Јевр. 13,7-16);

Јев. Лк. зч. 30. (7,11-16) и Јн. зч. 56. (17,1-13).

На јутрењи слушамо 9. васкрсно Јеванђеље о догађају појављивања Васкрелог Господа пред ученицима са речима: **"Мир вам!"** Овим речима којима почиње свака литургија, Васкрсли Христос открива се и нама као тада ученицима својим. Налазимо Га у смирености наше душе, у доброту и љубави за друге и увек у миру и љубави. Господ показује своје ране а обрадованим ученицима поручује: **"Као што је Отац њослао мене, и ја шаљем вас,"** шаљући их у мисију проповедања хришћанске науке и вере. Шаљући њих, необразоване рибаре, поручује да чисти и искрени најлакше прилазе чистим и искреним, онима којима Га је Отац послао. Потрудимо се својим животом у љубави нелицемерној према ближњима да се придружимо искреним и чистим који су Господњи.

Стиховима из Посланице Галатима ап. Павла да је **"Јеванђеље које сам ја благовестио, није од човека, нишћ га ѡримих од човека, нишћ научих, него ѡшкровењем Исуса Христа"** припремајмо се да, на овој св. Литургији чујемо из Јеванђеља по Луки 7,11-16 о васкрсавању **"јединца сина мајере његове"** на коју се Господ сажалио. Васкрсавањем овим Господ се обраћа следбеницима-ученицима и свом народу речима да **"Бог ѡходи народ свој"** и тиме казује шта им Свевишњи обећава ако снагом вере и искрености следе хришћански пут.

На овој св. Литургији слушамо, уз спомен на св. Оце 7. васељенског сабора, и Посланицу св. ап. Павла Јеврејима у којој нас позива да се сећамо старешина који проповедају реч Господњу **"јер је добро ушврћиваши срце благодаћу а не јелима"** – речима Његовим како не бисмо били заведени туђим учењима.

Из св. Јеванђеља слушамо и Христову првосвештеничку молитву коју је изговарао пред Његово хватање: **"Оче дошао је час, ѡпрослави Сина својега да и Син Твој ѡпрослави Тебе,..."** (прочитајмо га, јер садржи суштину Хрстове проповеди).

СВЕТИ ОЦИ СЕДМОГ ВАСЕЉЕНСКОГ САБОРА

26/13. октобар

Сабор је одржан у Никеји 787. године и тада је коначно утврђено поштовање светих икона, образложено Оваплоћењем, Св. Писмом, сведочењем светих отаца и верним примерима чудеса пројављених светим иконама. Тада је решено да се у антипинс стављају свете мошти мученика. На сабору је учествовало 367 отаца.

ПРЕПОДОБНА МАТИ ПАРАСКЕВА – СВЕТА ПЕТКА

27/14. октобар

Ова славна, равноапостолна светитељка беше српског порекла, рођена у Епивату, близу Цариграда од имућних и побожних родитеља. И она и њени родитељи и њен брат, славни епископ Младитски, живљаше побожно и по Христовим речима: **"Ко хоће за многа да иде нека се одрече себе и узме крст свој, и за многа иде."** (Лк. 8,34). Након дугогодишњег равноангелског подвижничког живота у Јорданској пустињи врати се у Епиват и ту сконча свој земаљски живот. Бог хотећи да прослави угодницу своју, откри њене свете и целебне мошти, које много пута беху преносене, а на заузимање царице Милице бијаху и у Београду где и данас постоји извор са чудотворном водом. Након многих преношења оне данас почивају у Јашију-Румунији и дивним чудесима прослављају Господа. Славе је у многим српским домовима као породичну славу.